

การศึกษาปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควัน
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019
(COVID-19)

**A study of production planning in the smoked sheet rubber factories in
Nakhon Si Thammarat Province after the outbreak of the Novel Corona
Virus Disease 2019 (COVID-19).**

อาทิตยา ไกรนรา

บทคัดย่อ :

การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) และ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) กับปัจจัยส่วนบุคคล เลือกประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 200 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหา ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) และวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) กับปัจจัยส่วนบุคคล ด้วยการวิเคราะห์ Independent Sample t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวิธีการทำงานและมาตรฐาน รองลงมา คือ ด้านงบประมาณวัสดุ ในขณะที่ด้านผลิตภัณฑ์มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) กับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันของเจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อปีและประเภทของโรงงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราชหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การวางแผนการผลิต, ยางแผ่นรมควัน, ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019

บทนำ :

ปัจจุบันไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกยางแปรรูปขั้นต้นอันดับ 1 ของโลก ซึ่งยางพาราไทยมีคุณภาพและมาตรฐานสูงเมื่อเทียบกับยางพาราจากประเทศอื่นๆ โดยมีกำลังการผลิตในปี 2559 ปริมาณการผลิต 4.46 ล้านตัน (กยท.) ปี 2560 ปริมาณการผลิต 4.50 ล้านตัน (สมาคมยางพาราไทย) และในปี 2561 ปริมาณการผลิต 4.81 ล้านตัน (สมาคมยางพาราไทย) และคาดการณ์ว่าในปี 2562 ปริมาณการผลิต 5.02 ล้านตัน (สมาคมยางพาราไทย) ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศมาเลเซีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศบราซิล ประเทศตุรกี ประเทศเยอรมนี ประเทศสเปน และประเทศอิตาลี โดยประเทศไทยมีหน่วยงานกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมยางอย่างครบวงจรทั้ง Supply Chain เช่น กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) รวมทั้งกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ อีกทั้งเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราไทยมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง โดยยางพารายัง เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางอย่างมาก เช่น ยางล้อ ถู่มือยาง เป็นต้น เนื่องจากคุณสมบัติที่เหมาะสมของยางธรรมชาติ (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2563)

สถานการณ์ปัจจุบัน ด้วยการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงและยังคงรุนแรงในหลายประเทศ เช่น สหรัฐฯ ฝรั่งเศส อิตาลี สเปน อังกฤษ รัสเซีย อินเดีย รวมถึงในเอเชียอีกด้วย รวมถึงความเสี่ยงจากค่าเงินบาทอ่อน บวกกับมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กำลังจะหมดลง ด้วยสถานการณ์โลกที่เกิดขึ้นในขณะนี้ เมื่อประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออกยางพาราเป็นหลัก แต่เมื่อเศรษฐกิจโลกเกิดการชะลอตัว ส่งผลกระทบต่อตลาดหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีน โดยราคายางพาราอ้างอิงจากตลาดซื้อขายล่วงหน้าในต่างประเทศเป็นหลัก จึงทำให้มีการเก็งราคาและแทรกแซงราคา จนเกิดความผันผวนของราคาสูง ซึ่งไม่สะท้อนกับความเป็นจริง ราคายางพารายังอ้างอิงจากราคาน้ำมันโลกด้วย จึงเกิดความผันผวนของราคาสูงและอยู่เหนือการควบคุมได้ มีหลายประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV หันมาปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดภาวะอุปทานยางพารา โลกเกินกว่าอุปสงค์ ต้นทุนการผลิตและการส่งออกไทยสูง กว่าคู่แข่งชั้น (ต้นทุนแรงงานและพลังงาน) เช่น อินโดนีเซีย เวียดนาม ค่าเงินบาทไทยที่แข็งค่า ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ปัญหาการชำระหนี้และการยกเลิก สัญญาของกลุ่มลูกค้าบางราย

สถานการณ์ราคายางพาราในปี พ.ศ. 2563 ปริมาณยาง ณ สำนักงานตลาดกลางยางพาราปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยปริมาณยางรวม 8,939.32 ตัน แบ่งเป็นยางแผ่นดิบ 1,180.93 ตัน ยางแผ่นรมควัน 7,758.40 ตัน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา 5,005.48 ตัน คิดเป็นร้อยละ 127.24 ราคาประมูลยางแผ่นดิบเฉลี่ยอยู่ที่ 54.15 บาท/กก. ปรับตัว เพิ่มขึ้น 6.47 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 13.57 และราคายางแผ่นรมควันอยู่ที่ 56.93 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 6.78 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 13.53 ราคายางท้องถิ่นเฉลี่ยอยู่ที่ 51.44 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 6.46 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 14.37 ราคาน้ำยางสดอยู่ที่ 47.25 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 4.44 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 10.36 และราคายางก้อนถ้วย 100 เปอร์เซ็น อยู่ที่ 36.14 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 2.11 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 6.19 ราคายางโดยภาพรวมปรับตัวเพิ่มขึ้นตามความต้องการของผู้ซื้อภายในประเทศ และอยู่ในทิศทางเดียวกับตลาด

ล่วงหน้าโตเกี่ยว อีกทั้งได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาจากหน่วยงานภาครัฐ และสถานการณ์ฝนตกหนักในหลายพื้นที่ เนื่องจากได้รับอิทธิพลพายุโซนร้อนโนอึล ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการกรีดยาง ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ และยอดกำไรผลิต กำไรขายในประเทศ และส่งออกรถยนต์สำเร็จรูปของไทย เดือนสิงหาคม 2563 ปรับตัวสูงขึ้นจากเดือนก่อน เนื่องจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์ส่วนใหญ่เริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติ รวมทั้งข้อมูลเศรษฐกิจจีน และสหรัฐ มีกำไรขยายตัวจากการผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนสิงหาคมของจีนปรับตัวขึ้นร้อยละ 5.6 เมื่อเทียบเป็นรายปี ส่วนของสหรัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ในเดือนสิงหาคม หลังจากปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 3.5 ในเดือนก่อน อย่างไรก็ตามจากค่าเงินเยนแข็งค่าเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ และราคาน้ำมันดิบปรับตัวลดลง เนื่องจากนักลงทุนยังคงกังวลว่าการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และความต้องการใช้น้ำมันเป็นปัจจัยกดดันราคายางในปัจจุบัน (การยางแห่งประเทศไทย, 2563)

โรงงานนมควีนยางพารา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันต้องชะงักการผลิต จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ทำให้ขาดแคลนแรงงานต่างชาติ เพราะค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานต่างชาติค่อนข้างสูง ประกอบกับคนไทยเลิกงาน และหยุดงานบ่อย ซึ่งกระบวนการผลิตยางพารารวมควีนนั้นเป็นงานที่ต้องใช้ทั้งแรง และความประณีต คนงานที่มีฝีมือหาได้ยาก ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ค่อยมีมาตรฐาน อีกทั้งน้ำยางสดจากชาวสวนเปอร์เซ็นต์ต่ำ เก็บเข้าจนน้ำยางเริ่มจับก้อน มีการผสมน้ำ หรือ แบ่งเพื่อให้ได้เปอร์เซ็นต์ที่สูงกว่าความจริง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินการวางแผนการผลิตการควบคุมคุณภาพของการผลิต อันจะเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการผลิตและเป็นแนวทางการผลิตของสหกรณ์โรงงานนมควีนยางพาราต่อไป

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง :

1. การวางแผนการผลิต

วัตถุประสงค์ของการวางแผนการผลิตเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและให้เป็นที่พอใจแก่ความต้องการของลูกค้า ความหมายของทรัพยากรในที่นี้รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิต เช่น เครื่องจักรและอุปกรณ์ แรงงานและวัตถุดิบ การใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้นเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงงาน โดยผ่านหน้าที่ของฝ่ายวางแผนการผลิต โดยมีหน้าที่เกี่ยวกับการพยากรณ์การวางแผน การกำหนดงาน การวิเคราะห์ การควบคุมสินค้าคงคลัง และการควบคุมการดำเนินงานการผลิต พื้นฐานและเทคนิคของการควบคุมการผลิตเหล่านี้สามารถนำไปใช้งานด้านอื่นๆ ที่เป็นงานบริการได้อีกด้วย เช่น การควบคุมสินค้าคงคลังของห้างสรรพสินค้า และเทคนิคพยากรณ์การขายที่ช่วยให้เกิดประโยชน์อย่างมากในการวางแผนการผลิตตามช่วงเวลาต่างๆ การคำนวณหาจำนวนเตียงของคนไข้ในโรงพยาบาลให้เพียงพอต่อการขยายงาน

การวางแผนการผลิตต้องเป็นหน่วยงานหนึ่งในองค์กร ก่อนที่จะลงมือทำการผลิต ฝ่ายวางแผนการผลิตจะต้องมีตารางการผลิตที่มีความคล่องตัวในการทำงานสำหรับพนักงาน เพื่อให้มีเวลาพอที่จะแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ต้องมีการสำรองสินค้าคงคลังสำหรับฝ่ายขาย ซึ่งตามธรรมชาติต้องการที่จะส่งของให้ลูกค้าได้มากที่สุด และพยายามจะไม่ให้เกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าน้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้ฝ่ายขายต้องการให้มีของคงคลังไว้มากๆ แต่ทางฝ่ายการเงินก็ไม่ต้องการลงทุนที่จบไป กับสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตและความต้องการของคงคลังน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ ทั้งนี้เห็นได้ว่าฝ่ายวางแผนการผลิตต้องพยายามหาความสมดุลในความต้องการของแต่ละฝ่าย ที่เป็นอุปสรรคต่อเป้าหมายของกันและกันภายในองค์กร จากหน้าที่ในการจัดสมดุลความต้องการของฝ่ายต่างๆ ทำให้มีคำถามตามมาว่ากิจกรรมของฝ่ายวางแผนการผลิตควรจะขึ้นกับส่วนใดขององค์กรจึงจะเหมาะสม ควรจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงงาน ขึ้นอยู่กับฝ่ายผลิต ขึ้นอยู่กับฝ่ายขายหรือขึ้นอยู่กับฝ่ายประสานงาน คำถามเหล่านี้อาจมีได้หลายคำตอบ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละองค์กรแต่ด้วยความสำคัญของหน้าที่ในการวางแผนการผลิต บางครั้งบริษัทควรมีสุนัขกลางการวางแผนการผลิตเพื่อให้เกิดความสมดุลของความต้องการที่ขัดแย้งกัน โดยหน่วยงานที่เป็นสุนัขกลางจะมีหน้าที่ในการรับผิดชอบ ทางด้านการพยากรณ์ความต้องการ และการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องตามฤดูกาล นอกจากนี้ อาจมีหน้าที่ในการติดตามผลและการควบคุมเกี่ยวกับการขาย การส่งของ การสั่งซื้อวัตถุดิบ รวมทั้งหน้าที่ในการกำหนดระดับของชั่วโมงการทำงาน และระดับของชั่วโมงทำงานล่วงเวลาด้วย สำหรับหน้าที่ในการกำหนดรายละเอียดตารางการทำงานในโรงงาน เพื่อให้รู้ว่าจะต้องทำงานอะไร เมื่อไหร่ และต้องใช้เครื่องจักรเครื่องมืออะไรบ้าง เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในสายการผลิตต้องรับรู้ข้อมูลจาก ฝ่ายวางแผนการผลิตอีกทีหนึ่ง ซึ่งสามารถแบ่งการวางแผนการผลิตออกเป็นลักษณะ (วรชัย หลักคำ, 2540 อ้างถึงใน อัญชลี พรหมพราย, 2551)

โดยพื้นฐานของงานด้านการวางแผนการผลิตนั้น มีโครงสร้างที่สามารถพิจารณาได้เป็นระบบซึ่งระบบงานนี้จะมีการไหลเวียนของข้อมูลด้านการผลิตเกิดขึ้น โดยที่ข้อมูลดังกล่าวนี้จะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานในองค์กรและเป็นกลไกสำคัญสำหรับการควบคุม การดำเนินงานด้านการผลิต การวางแผนการผลิตนั้นมีลำดับขั้นที่สามารถแยกย่อยได้ตามช่วงเวลา คือ การวางแผนการผลิตระยะยาว ระยะกลาง และระยะสั้น ซึ่งในแต่ละลำดับขั้นนั้น ก็จะมีจุดประสงค์และองค์ประกอบของการวางแผนแตกต่างกัน

2. ขั้นตอนการวางแผนการผลิต สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

2.1 จัดทำแผนความต้องการของลูกค้า (Customer Requirement Planning)

เป็นขั้นตอนแรกของการวางแผนการผลิต ข้อมูลความต้องการของลูกค้าอาจจะได้มาจากหลายทาง เช่น จากลูกค้าโดยตรง วิธีนี้หากสามารถหามาได้จะเป็นข้อมูลที่มีความแม่นยำสูงมาก สามารถวางแผนการผลิตได้ง่ายข้อมูลความต้องการของลูกค้าจากการพยากรณ์ ข้อมูลประเภทนี้ต้องมีข้อมูลสนับสนุนที่ดีพอสมควร จึงจะทำให้การวางแผนการผลิตมีความแม่นยำ ต้องมีการวิเคราะห์ให้หลายๆ รูปแบบ ซึ่งข้อมูลแต่ละประเภทก็มีความแปรปรวนที่แตกต่างกัน

2.2 จัดทำแผนความต้องการวัสดุ (Material Requirement Planning) หมายถึง การจัดเตรียม จัดหาวัสดุชิ้นส่วน วัสดุกิ่งสำเร็จรูป ให้เพียงพอต่อความต้องการในการผลิต ซึ่งสามารถ ประเมินการได้จากประมาณการความต้องการของลูกค้ายารายการวัสดุที่จะต้องใช้จะถูกกำหนดไว้ในบัญชี รายการวัสดุซึ่งจะระบุชนิดของวัสดุและชิ้นส่วน ปริมาณการใช้ต่อหน่วย รวมถึงข้อมูลที่จำเป็นอื่นๆ เช่น ระยะเวลาในการจัดส่งจากซัพพลายเออร์ กรณีที่มีการสั่งซื้อจากภายนอกกำลังการผลิตภายใน สำหรับ กรณีที่ชิ้นส่วนเอง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดต้องมีความชัดเจนทั้งด้านปริมาณและระยะเวลาส่งมอบ

2.3 วางแผนการผลิต (Production Planning) หลังจากที่ได้แผนความต้องการ ของลูกค้าและมีการเตรียมการวัสดุให้เพียงพอแล้ว ก็จะมีการวางแผนการผลิต ซึ่งมีขั้นตอนหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

2.3.1 วางแผนกระบวนการ (Process Planning) การวางแผน กระบวนการเป็นกำหนดกระบวนการและลำดับในการผลิต กระบวนการที่ดีต้องเป็นกระบวนการที่สั้น ที่สุด ซึ่งหมายถึง ใช้เวลาในการผลิตจนกระทั่งออกมาเป็นสินค้าสำเร็จรูปน้อยที่สุด

2.3.2 วางแผนเครื่องจักร (Machine Planning) ในกระบวนการ ผลิตที่ต้องใช้เครื่องหลักเป็นหลักจำเป็นต้องมีการใช้เครื่องจักรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามทฤษฎีแล้ว เครื่องจักรต้องทำงาน 24 ชั่วโมงทุกวัน หรือไม่มีการหยุดทำงานเลย แต่ในการทำงานจริง เวลาสูญเสีย ของเครื่องจักรมีหลายอย่าง เช่นหยุดเพื่อปรับตั้งชิ้นงาน หยุดเพื่อซ่อมแซม หยุดเพราะไม่มีงานป้อน หยุดเพื่อตรวจสอบชิ้นงาน เป็นต้น

2.3.3 วางแผนด้านแรงงาน (Man Planning) การวางแผนด้านแรงงาน จะคล้าย ๆ กับการวางแผนการใช้เครื่องจักร คือ ต้องให้กระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องให้มากที่สุด แต่ทั้งนี้ต้องอย่าลืมกฎหมายด้านแรงงานที่กำหนดเวลาในการทำงาน การพักที่ชัดเจน ดังนั้น การ วางแผนด้านแรงงานจึงยากกว่าการวางแผนเครื่องจักรหลายเท่าตัว

2.3.4 การวางแผนการจัดเก็บ (Store Planning) หมายถึงการวางแผน ในการควบคุมวัสดุคงคลังให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมซึ่งหมายถึงมีเพียงพอต่อการใช้งานและไม่สูงเกินไป ภายใต้อัตราที่กำหนดการวางแผนการจัดเก็บนี้รวมถึงการวางแผนการจัดเก็บสินค้าในระหว่างผลิต สินค้ากิ่งสำเร็จรูปและสินค้าสำเร็จรูป

3. กลยุทธ์ธุรกิจในการรับมือกับวิกฤตโควิด-19

ผลกระทบจากโควิด และกลยุทธ์ธุรกิจในการรับมือวิกฤตที่จะตามมา การระบาดของโรค โควิด-19 ก่อให้เกิดปัญหาทางสุขภาพระดับโลก และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก การค้าการลงทุน และการจ้างงานล้วนได้รับผลกระทบ และวิกฤตดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายการ พัฒนาธุรกิจต่าง ๆ ด้วย ธุรกิจจึงต้องหาวิธีรับมือในการดำเนินงานในช่วงวิกฤตนี้ โดยมีเคล็ดลับสำหรับ ธุรกิจดังนี้ (ดร.ธีรพันธ์ โล่ห์ทองคำ, 2563)

การสร้างแผนการสำหรับวิกฤตครั้งต่อไป

ในขณะที่การระบาดของโควิด-19 อาจดูเหมือนเป็นเหตุการณ์ที่เริ่มผ่อนคลายลง แต่ ความจริงแล้ว การระบาดของโรคนี้อาจจะกลับมาอีก รวมถึงวิกฤตอื่น ๆ ก็สามารถเข้ามาขัดขวางธุรกิจ

ของคุณได้ตลอดเวลา การใช้สิ่งที่คุณได้เรียนรู้ระหว่างการระบาดของโควิด - 19 ในปัจจุบันเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับวิกฤตครั้งต่อไป จะสามารถช่วยให้คุณปกป้องธุรกิจของคุณจากผลกระทบของวิกฤตในอนาคตได้ เช่น การสร้างการออมเงินสด เพื่อรักษาสภาพคล่องอาจเป็นเรื่องสำคัญสำหรับธุรกิจของคุณ หากคุณมีการกำหนดไว้น้อย หรือไม่มีเลยก่อนที่จะมีการระบาดของโควิด - 19 คุณอาจเลือกมุ่งเน้นไปที่การชำระหนี้ของคุณและลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นเพื่อรักษางบประมาณของคุณ หรือคุณอาจต้องหาวิธีที่จะช่วยให้พนักงานของคุณทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน การระบาดของโควิด-19 อาจบอกคุณเกี่ยวกับความสำคัญของการปรับตัวและการทำให้ธุรกิจของคุณดำเนินและฝ่าฟันวิกฤตไปได้ เช่น หากพนักงานของคุณยังไม่เคยมีการทำงานจากที่บ้านมาก่อน ก็เป็นสิ่งที่คุณอาจจะต้องมีการรวมวิธีการนี้ไว้ในรูปแบบธุรกิจของคุณในอนาคต ยิ่งคุณมีการคิดนอกกรอบ คุณก็จะสามารถเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด การมีแผนสำรองหลาย ๆ แผนจะช่วยทำให้ธุรกิจของคุณอยู่รอดในสถานการณ์วิกฤต และในที่สุดก็สามารถกอบกู้สถานการณ์จนมีโอกาสกลับมาประสบความสำเร็จได้อีกครั้ง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุทธนา ไชยบุตร (2554) ได้ศึกษาการวางแผนและการจัดตารางการผลิตในโรงงานผลิตชิ้นส่วนพลาสติก พบว่า ระบบการวางแผนและจัดตารางการผลิตจะใช้ประสบการณ์เป็นหลักทำให้เกิดปัญหา คือ มีการผลิตที่มากกว่าความต้องการของลูกค้าประมาณ 5 - 8% ส่งผลให้เกิดความล่าช้าขึ้นในกระบวนการและมีผลทำให้ปริมาณพัสดุคงคลังของงานระหว่างทำให้มีปริมาณมาก เนื่องจากการที่มีปริมาณพัสดุคงคลังของงานระหว่างทำในปริมาณมาก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชิ้นงาน ได้แก่ ชิ้นงานบิดเบี้ยว มีรอยขีดข่วน จากการวางซ้อนทับกันของงานทำให้ต้องนำไปบัดแล้วฉีดขึ้นรูปใหม่ จึงได้มีการพัฒนาระบบการวางแผนและจัดตารางการผลิตหลัก เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากการเก็บข้อมูลและปริมาณการสั่งการสั่งซื้อย้อนหลัง 12 เดือน เพื่อใช้ในการพยากรณ์ปริมาณการสั่งซื้อล่วงหน้า 3 เดือน โดยวิธีการพยากรณ์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ จากนั้นใช้วิธี SPT ในการจัดลำดับงาน เพื่อเป็นการลดเวลาของพัสดุคงคลังของงานระหว่างทำก่อนเข้างานพ่นสี กล่าวคือ จากแผนการผลิตระยะเวลา 3 เดือน สามารถลดเวลาเฉลี่ยการรอคอยของพัสดุคงคลังของงาน ระหว่างทำก่อนเข้างานพ่นสีได้ถึง 74.98%

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2538) ได้ให้รายละเอียดค่าใช้จ่ายเพื่อการผลิตยางแผ่นผึ่งแห้งรมควันไว้ดังนี้ หมวดค่าแรงงาน รวม 2.05 บาทต่อกิโลกรัม แยกเป็นค่ารวมน้ำยาง 0.3 บาทต่อกิโลกรัม ค่าทำยางแผ่นตัวอย่างและทำบัญชี 0.30 บาทต่อกิโลกรัม ค่าทำยางแผ่นดิบ 0.60 บาทต่อกิโลกรัม ค่าอบ/รมยาง 0.30 บาทต่อกิโลกรัม ค่าคัดชั้นยาง อัดเบล ห่อพลาสติก 0.25 บาทต่อกิโลกรัม ค่าใช้จ่ายในการบริหาร 0.30 บาทต่อกิโลกรัม หมวดค่าวัสดุและอุปกรณ์รวม 0.85 บาทต่อกิโลกรัม แยกเป็นค่าไม้ฟืน 0.20 บาทต่อกิโลกรัม ค่าน้ำกรด/สารเคมี 0.20 บาทต่อกิโลกรัม ค่าน้ำค่ากระแสไฟฟ้า 0.10 บาทต่อกิโลกรัม ค่าซ่อมแซม/ค่าเสื่อมทรัพย์สิน 2.90 บาทต่อกิโลกรัม และกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้อธิบายปัจจัยที่ทำให้การบริหารสหกรณ์ประสบความสำเร็จ คือ บุคลากร ส่วนของสมาชิกต้องซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อสหกรณ์ คณะกรรมการต้องเอาใจใส่ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด พนักงานต้องซื่อสัตย์ละเอียดรอบคอบ

มีความรับผิดชอบ และมีประสิทธิภาพ เงินทุนหมุนเวียนเพียงพอ ข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตและการผลิตที่ถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์

สมพร กฤษณะทรัพย์ (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อุตสาหกรรมการแปรรูปยางดิบของประเทศไทย จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2537 พบว่า อุตสาหกรรมยางแผ่นรมควัน มีอยู่จำนวน 123 โรงงาน มีกำลังการผลิตว่าปีละ 1.7 ล้านตัน ผลิตรจริงปีละ 1.3 ล้านตัน หรือต่ำกว่ากำลังการผลิตประมาณร้อยละ 24 ต้นทุนการผลิต 1.40 บาทต่อกิโลกรัม พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการแปรรูปของอุตสาหกรรมยางดิบของประเทศไทยในส่วนของยางแผ่นรมควันนั้น มีกำลังการผลิตเหลือใช้มาก เป็นการลงทุนที่เสียเปล่าอยู่ส่วนหนึ่ง คุณภาพที่ผลิตได้มีเกรด 4-5 อยู่มากประมาณ 2 แสนตัน หรือร้อยละ 20 ได้ราคาต่ำ ควรพยายามปรับปรุงคุณภาพให้เป็นยางเกรด 3 ทั้งหมด และปัญหาการขาดแคลนฟืน นอกจากนั้นประเทศไทยจะต้องมีนโยบายพัฒนาการแปรรูปยางให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมากขึ้น เพื่อให้ได้มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น แทนการส่งออกขายในรูปยางวัตถุดิบ ซึ่งได้ราคาต่ำและมีความผันผวนมาก

วิธีดำเนินการวิจัย:

การศึกษครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศึกษาปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาต่อไปนี้

1. ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 200 คน โดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ **ส่วนที่ 1** บัณฑิตส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี และประเภทของโรงงาน

ส่วนที่ 2 แบบวัดปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านเครื่องจักร ด้านวัสดุ และด้านวิธีการทำงานและมาตรฐาน เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) “มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด” ตามรูปแบบของลิเคอร์ต (Likert's Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

แล้วนำมาแปลผล แบ่งคะแนนเป็นช่วงๆ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.67 – 5.00 หมายความว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.66 หมายความว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.33 หมายความว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

3. การหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความตรงของเนื้อหาซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำ เมื่อได้คะแนนทุกรายข้อย่อยของแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence : IOC) โดยค่า IOC มีค่าระหว่าง +1 และ -1 ในการพิจารณาสามารถเลือกข้อคำถามจากค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 ให้คัดเลือกไว้ใช้ได้ หากค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ซึ่งจากการคำนวณได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้จำนวน 40 ชุด มาหาความเชื่อถือได้ (Reliability) ด้วยคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Product and Service Solutions) for Windows Version 16.0 เพื่อคำนวณสถิติสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าความเที่ยงที่ยอมรับกัน จะต้องไม่ต่ำกว่า 0.6 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory research) (ยุทธ ไทยวรรณ, 2550) โดยแบบวัดผลกระทบของปัจจัยการผลิตต่อการวางแผนดำเนินการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควัน มีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.832

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล :

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยการเก็บข้อมูลแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ตลอดจนลักษณะของแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันแล้วจึงตอบแบบสอบถามโดยจะให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำการกรอกด้วยตนเอง

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ และทางด้านอื่นๆ ได้แก่ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล :

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

ตอนที่ 2 แบบวัดปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) กับปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ Independent Sample t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล :

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ได้แก่ เจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 200 คน รายละเอียดปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	100	50.3
อายุ		
- อายุ 31 – 40 ปี	98	49.2
สถานภาพ		
- สมรส	166	83.4
ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	138	69.3
รายได้เฉลี่ยต่อปี		
- 240,001 – 360,000 บาท	103	51.8
ประเภทของโรงงาน		
- โรงงานยางแผ่นรมควันเอกชน	131	65.8

จากตาราง 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.3 มีอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 49.2 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 83.4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 69.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 240,001 – 360,000 บาท ร้อยละ 51.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันเอกชน ร้อยละ 65.8

**ตอนที่ 2 แบบวัดปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันใน
จังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019
(COVID-19)**

ข้อมูลปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัด
นครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19)
รายละเอียดปรากฏดังตารางต่อไปนี้ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตาราง 2 คะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของ โรงงานยาง
แผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่
2019 (COVID-19) ในภาพรวม

n = 200 คน

ปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงาน ยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	3.81	1.034	มาก
2. ด้านเครื่องจักร/อุปกรณ์	3.95	0.874	มาก
3. ด้านงบประมาณ/วัสดุ	4.16	0.777	มาก
4. ด้านวิธีการทำงานและมาตรฐาน	4.18	0.791	มาก
รวม	4.02	0.869	มาก

จากตาราง 2 ผลการศึกษาของปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันใน
จังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ใน
ภาพรวม พบว่า ปัญหาด้านการวางแผนการผลิตในทุกด้าน อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02
และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวิธีการทำงานและมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมา คือ ด้าน
งบประมาณ/วัสดุ มีค่าเฉลี่ย 4.16 ในขณะที่ด้านเครื่องจักร/อุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนด้านที่มี
คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 3.81

**ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่น
รมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่
2019 (COVID-19) กับปัจจัยส่วนบุคคล**

การเปรียบเทียบปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัด
นครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) กับปัจจัย

ส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อปี และโรงงานของท่านจัดอยู่ในประเภทใด ปรากฏดังตารางที่ 3

ตาราง 3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราชหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
	สมมติฐาน	สมมติฐาน
1. เพศ		×
2. อายุ		×
3. สถานภาพ		×
4. ระดับการศึกษา		×
5. รายได้เฉลี่ยต่อปี		×
6. ประเภทของโรงงาน		×

** × หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐาน, ✓ หมายถึง ยอมรับสมมติฐาน

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของเจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควัน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อปีและประเภทของโรงงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราชหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล :

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวิธีการทำงานและมาตรฐาน รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ/วัสดุ ในขณะที่ด้านบุคลากรมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของยุทธนา ไชยบุตร (2554) ได้ศึกษาการวางแผนและการจัดตารางการผลิตในโรงงานผลิตชิ้นส่วนพลาสติก พบว่า ระบบการวางแผนและจัดตารางการผลิตจะใช้ประสบการณ์เป็นหลักทำให้เกิดปัญหา คือ มีการผลิตที่มากกว่าความต้องการของลูกค้าประมาณ 5 - 8% ส่งผลให้เกิดความล่าช้าขึ้นในกระบวนการและมีผลทำให้ปริมาณพัสดุคงคลังของงานระหว่างทำให้มีปริมาณมาก และยังสอดคล้องกับการศึกษาของสมพร กฤษณะทรัพย์ (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อุตสาหกรรมการแปรรูปยางดิบของประเทศไทย จากข้อมูล

ในปี พ.ศ. 2537 พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการแปรรูปของอุตสาหกรรมยางดิบของประเทศไทยในส่วนของยางแผ่นรมควันนั้น มีกำลังการผลิตเหลือใช้มาก เป็นการลงทุนที่เสียเปล่าอยู่ส่วนหนึ่ง คุณภาพที่ผลิตได้มีเกรด 4-5 อยู่มากประมาณ 2 แสนตัน หรือร้อยละ 20 ได้ราคาต่ำ ควรพยายามปรับปรุงคุณภาพให้เป็นยางเกรด 3 ทั้งหมด และปัญหาการขาดแคลนพื้นที่ นอกจากนั้นประเทศไทยจะต้องมีนโยบายพัฒนาการแปรรูปยางให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมากขึ้น เพื่อให้ได้มูลค่าเพิ่มสูงขึ้นแทนการส่งออกขายในรูปยางวัตถุดิบ ซึ่งได้ราคาต่ำและมีความผันผวนมาก

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) กับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อปี และประเภทของโรงงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราชหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ไม่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างกว้างขวาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของกรมส่งเสริมสหกรณ์ (2538) ได้อธิบายปัจจัยที่ทำให้การบริหารสหกรณ์ประสบความสำเร็จ คือ บุคลากร ส่วนของสมาชิกต้องซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อสหกรณ์ คณะกรรมการต้องเอาใจใส่ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด พนักงานต้องซื่อสัตย์ละเอียดรอบคอบ มีความรับผิดชอบ และมีประสบการณ์อุปกรณ์การผลิตต้องสมบูรณ์ มีระบบการควบคุมการผลิตที่ดีและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เงินทุนหมุนเวียนเพียงพอ ข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตและการผลิตที่ถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย :

จากการศึกษาปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านวิธีการทำงานและมาตรฐาน เจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช ต้องมีการวางแผนการทำงาน การปฏิบัติตามแผน และการประเมินผลงานอย่างเคร่งครัด มีการควบคุมการทำงานของพนักงานอย่างเป็นระบบและให้ได้มาตรฐานที่วางเอาไว้ ต้องมีการแจ้งวิธีการทำงานตามขั้นตอนต่างๆ ให้กับพนักงานอย่างเคร่งครัด และผู้บริหารโรงงานต้องมีความเป็นผู้นำสูง ผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐควรมีส่วนกำหนดแนวทางมาตรฐานการทำงานของโรงงานยางแผ่นรมควัน เพื่อให้เจ้าของโรงงานได้รับความรู้ที่ถูกต้องมากขึ้น
2. ด้านงบประมาณ/วัสดุ เจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช ต้องมีการวางแผนงบประมาณในการบริหารจัดการโรงงาน มีการวางแผนการใช้จ่ายละเอียดมากขึ้น และต้องมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
3. ด้านเครื่องจักร/อุปกรณ์ เจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ทางโรงงานควรมีอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ ทันสมัยในการทำงานของพนักงาน ในช่วงการแพร่ระบาดโควิด – 19 (COVID-19) ควรมีเครื่องมือ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการทำงานในช่วงการแพร่ระบาดโควิด – 19 (COVID-19) ต้องมีแผนในการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องมือ อุปกรณ์อย่างเป็นระบบในช่วงการแพร่ระบาดโควิด – 19 (COVID-19) และโรงงานควรมีการนำเครื่องจักร/ระบบการทำงานที่ทันสมัยมาใช้ในช่วงการแพร่ระบาดโควิด – 19 (COVID-19)

4. ด้านบุคลากร เจ้าของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราชต้องจัดวางพนักงานให้เหมาะสมกับหน้าที่ เห็นความสำคัญในการพัฒนาฝีมือของพนักงาน ควรเชิญหน่วยงานของรัฐเข้ามาให้ความรู้ในเรื่องการป้องกันตนเองจากการแพร่ระบาดโควิด – 19 (COVID-19) แก่พนักงาน และควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่

ข้อจำกัดในงานวิจัยและงานวิจัยในอนาคต :

การศึกษา เรื่อง ปัญหาด้านการวางแผนการผลิตของโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราช หลังการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดนครศรีธรรมราชเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาโรงงานยางแผ่นรมควันในจังหวัดอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย

บรรณานุกรม :

- กรมส่งเสริมสหกรณ์. (2538). *คู่มือส่งเสริมสหกรณ์กองทุนสวนยาง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ธีรพันธ์ โล่ทองคำ. (2563). ค้นเมื่อวันที่ ธันวาคม 2, 2563, จากสืบค้นจาก <https://marketeeronline.co/archives/178206>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2550). *หลักการวิจัยและการทำวิทยานิพนธ์*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ยุทธนา ไชยบุตร. (2554). *การวางแผนและจัดตารางการผลิตในโรงงานผลิตชิ้นส่วนพลาสติก*. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพร กฤษณะทรัพย์. (2540). *อุตสาหกรรมการแปรรูปยางดิบของประเทศไทย*. ค้นเมื่อวันที่ ธันวาคม 2, 2563, จาก <https://www.rubberthai.com/research/year/40/l.htm>
- อัญชลี พรหมพราย. (2551). *การวางแผนการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของสหกรณ์กองทุนสวนยางปริก อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช*. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.